

ЧАРОБНА КУЋИЦА НА ДРВЕТУ бр. 22

РАТ ЗА НЕЗАВИСНОСТ У СРЕДУ

Мери Поуп Озборн
Илустровао Сал Мердока

Превела
Милица Цветковић

мала лагуна

Наслов оригинала

Mary Pope Osborne

REVOLUTIONARY WAR ON WEDNESDAY

Text Copyright © 2000 by Mary Pope Osborne

Illustrations Copyright © 2000 by Sal Murdocca

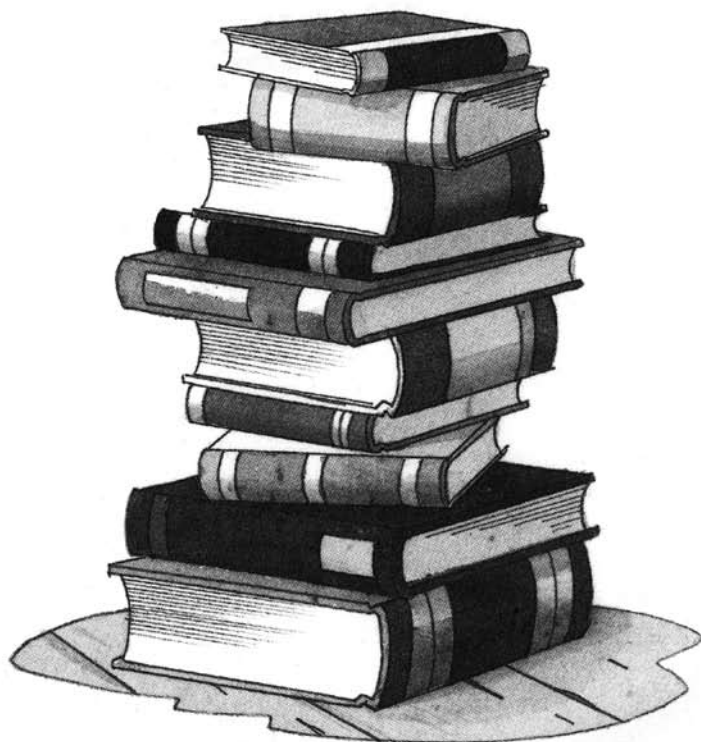
Published by arrangement with Random House Children's Books,
a division of Random House, Inc.

Translation Copyright © 2009 за српско издање, ЛАГУНА

Садржај

Пролог	9
1. Среда!	11
2. Дан или ноћ?	17
3. Време је	24
4. Главнокомандујући	33
5. Писмо	40
6. Прелазак Делавера	50
7. Уходе!	56
8. Ово су времена	63
9. Муња!	68
10. Ово мирно место	73

*Посвећено породици Фоли,
Дону, Сузи, Џеку и Елиоту*

Пролог

Једног летњег дана у Жапчевом Рукавцу у Пенсилванији, у шуми се појавила тајанствена кућица на дрвету.

Осмогодишњи Џек и његова седмогодишња сестра Ени попели су се у ту кућицу. Открили су да је пуна књига.

Убрзо су Џек и Ени схватили да је кућица чаробна. Она их је носила на места из тих књига. Само је требало да покажу неку слику и пожеле да оду тамо.

Успут су сазнали да кућица припада Моргани ле Феј. Моргана је библиотекарка

чаробница из Камелота, давног краљевства краља Артура. Она путује кроз време и простор и сакупља књиге.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 5–8 Џек и Ени су помогли Моргани да се ослободи чини. У књигама бр. 9–12 решили су четири древне загонетке и постали мајстори библиотекари.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 13–16 Џек и Ени су сачували старе приповетке да се не изгубе заувек.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 17–20 Џек и Ени су ослободили чини тајанствено кученце.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 21–24 Џек и Ени се налазе пред новим искушењем. Морају да пронађу четири различита нарочита записа за Морганину библиотеку како би спасли Камелот. Управо се спремају у потрагу за другим нарочитим записом...

1. Среда!

„Џек, пробуди се!“, прошапутала је Ени.

Џек је отворио очи. Погледао је на сат. Било је шест ујутру.

„Хајде!“, шапутала је Ени. Стајала је на вратима његове собе, већ обучена.

„Сада?“, упитао је Џек.

„Да, среда је! Морамо до кућице на дрвету!“, наставила је она.

„Ау, човече, среда!“, присетио се Џек. Наједном се потпуно пробудио.

„Морамо да помогнемо у спасавању Камелота“, још је објашњавала Ени.

„Знам, знам“, одговорио је Џек и искобе-
љао се из кревета.

„Чекам те пред кућом“, рекла је Ени.

Џек је брзо обукао фармерке и мајицу. Уба-
цио је свеску и оловку у ранац.

Затим је сишао низ степенице и изашао на
предња врата.

Ени га је чекала под бледим, тек изашлим
сунцем.

„Спреман си?“, прошапутала је.

„Да, да“, одговорио је Џек.

Кренули су трком кроз двориште. Протр-
чали су и уснулом улицом, све до шуме Жап-
чевог Рукавца.

Убрзо су стигли до кућице на дрвету. Попе-
ли су се уз лествице од канапа.

Под бледим сунчевим зрацима, нашли су поруку од Моргане, исту ону поруку коју су видели у недељу. Џек ју је подигао и наглас прочитао:

*Драги Џек и Ени,
Камелот је у опасности. Да бисте
спасли краљевство, молим вас,
нађите ове нарочите записе за моју
библиотеку:*

*О нечему што треба пратићи
О нечему што треба послати
О нечему што треба научићи
О нечему што треба позајмити*

*Хвала вам,
Моргана*

Ени је подигла лист папира који је био на поду. Био је то списак правила чувене болни-

чарке Кларе Бартон. Њу су упознали на свом путовању у Грађански рат.

„У недељу смо пронашли први нарочити запис“, рекла је Ени. *„О нечему што треба пратићи.“*

„Да“, сложио се Џек. „А сада треба да нађемо други запис, о нечему што треба послати.“

Подигао је књигу која се налазила поред поруке. На насловној страни били су војници на снегом завејаној обали реке.

Наслов је гласио *Рат за независност*.

Џек се намрштио.

„Јој“, изустила је Ени.

„Још један рат“, уздахнуо је Џек.

„Да ли ти се и даље иде?“, питала је Ени.

„Морамо да идемо“, одговорио је Џек. Гнушао се патње коју су видели у Грађанском рату. Међутим, нису имали избора. *Морали* су да помогну Моргани и спасу Камелот.

Показао је у на насловну страну.

„Волео бих да одемо тамо“, изговорио је

Џек.

Ветар се раздувао.

Кућица на дрвету се завртела.

Вртела се све брже и брже.

А затим се све умирило.

Потпуно се умирило.

2.

Дан или ноћ?

Џек се стресао. Ветар је шибао.

„Хладно је“, пожалио се. На уста му је излазила пара.

„Чвршће увиј шал“, предложила му је Ени.

Џек је спустио поглед. Око врата му је висио вунени шал.

На себи је имао и вунене кратке панталоне које су се копчале одмах испод колена, капутић и тророги шешир.

На ногама је имао смешне ципеле са шналом. Уместо ранца имао је кожну торбу.